

GAZETA

FRANSSIEEVANEE.

Garzia este pe doi ori, adica: Mercuru si Sambata.
 Valoarea adata pe septemana, adica: Mercuru. Pretu-
 riu este pe unu annu 10 f. m. e.; pe diumetate
 sau 5 f. m. in lăintu Monarhiei.

Pentru tieri straine 7 f. pe unu sem. pe si annu
 intregu 14 f. m. e. Se prenumera la tote parte
 imperateiei, cum si la toti cunoscutii nostri DD. corr-
 espondiuti. Pentru seria „petitu“ se cere 4 cr. m.

STAREA ARMATULUI SI AMOREA LUI CATRA PATRIEI.

In sgomotulu armelor din orientu, ni se infaciaséza cate o per-
 sonalitate descrisa, in cele mai stralucite colóre de erou, incatu ne
 pune la mirare abnegarea loru de ceea ce ne e mai pretiosu, de
 veltia. Asia e, asia deosebita sa candu vine vorb'a la armatu. — Ju-
 lius Ebersberg, unu din cele mai importante primariu din reg. inf. 40 de lin-
 ia cartea sa „Aus dem Wanderbuche eines jungen
 Soldaten“ „Din cartea peregrinara a unui armasiu june“ (Viena 1853)
 (Grund.) scriindu despre destinatiunea armatului, despre starea
 de totora lui, ne infaciaséza o icóna pré viaa despre ceea ce va se
 militariu; care citinduo cineva nu se mai pôte mira de nici o
 extraordinara a campaniei. Atata gloria cata se atribue milita-
 rului ei desdennéza armatului pretiulu vietii lui. — Ar fi pecatu,
 candu amu trece cu vederea acésta carte nu préculosuta fora a im-
 partasi ceva din ea. — In cele 2 capete prime ale opului seu vor-
 besce Ebersberg despre starea militara cam in tipulu urmatoriu:

Daca are opiniunea generara a lumii intiepte vero valóre —
 si ce pôte decide deca aceasta nu se mai pretiuesce? — atunci starea
 armatului e cea mai onorifica, cea mai stralucita intre tote starile;
 admiravera e ea fôrte adese, onorata in totu timpulu, amata de regentu
 si stimata de popórele sale. Istori'a lasa uitate generatiuni intregi,
 dar numele eroiloru se supastréza. Posteritatea le citeza numele dupa de-
 cursulu secloror mai adese si ii cunosce mai bine, de catu cumu ii cuno-
 scea contemporanii loru. Si acésta cu totu dreptulu, cace care statu din lu-
 me cere mai multa putere de spiritu si de bráce, mai multa prudentia si cu-
 ragiu, mai multa incordare si duraveretate, mai multu perichu si abnegare,
 mai barbatésca si mai curagiósa resolutiune si viktima? seu, venindu
 lucru la atata, care stare din lume are mai multa putere de a scuti
 lumea din temelie ori de a o sustiené? Dar soldatulu e placutu si
 in timpu de pace, candu pórtu si usésa fulgerulu resboiului. A vedé
 massa de barbati alesi din tóta omenimea, semeni ca ou cu ou, ca
 cum natur'a ii ar' fi turnatu intr'o forma pe toti, atatu de potriviti in
 miscarile sale, ca cum picidórele, manele si sufletele tuturoru ar fi a
 unui singuru omu, ca cum caii ar posede prudentia omeniloru si ome-
 nii iutimea cailoror, a vedé unu astfelu de colosu e o privire din cele
 mai manine nu numai pentru saturarea curiositatei, ci si pentru min-
 tea cugetatóre. —

Soldatulu sta celu mai aprópe de tronul si cu totu dreptulu; domnitorulu
 si armat'a lui sunt orecum un corpu. Cela e capulu si ésta brácele lui. In ti-
 pulu acesta vointatea lui se face putere si asia se nasce securitatea intrana
 si estrana. Soldatulu e ornamentulu, frumsetimentulu, onórea si tari'a
 natiunei, asia precum si radimulu tronului, apararea legiloru si securi-
 tatea terei. Elu e chiaru si fontana din care industri'a si ocupatiunea
 cetatianului isi trage nutrementulu seu. In totu anulu curge averea
 terei in comór'a principelui. Inse indata recurge ea erasi prin armata
 in tiera. Ésta e cerculatiunea cea ordinara a sangelui in corpulu
 celu mare alu statului. La tóta ochirea principelui se misca armat'a
 lui, si pecandu burgerimea duce dile paciute in arteriulu seu, pe-
 candu agricultorulu si dórme in repausu noptile pe securisatulu seu
 asternutu, atunci jace soldatulu, aperiatorulu lui, pe pamentu suptu co-
 perementulu amenintiatorulu ceru, rabda fóme si sete, degera si
 móre, pentru sine? — o nici de catu! — numai pentru cetatianu si
 agricultorulu — carii stau securi la vetrele loru. — Estfelu de nalta
 pusetura are Soldatulu in statu si elu e deodata si servulu acestuia,
 prin urmare starea lui e starea linistei cei mai onorifice si a celei
 mai mari strapace, ea e starea celei mai mari libertati si a celei mai
 mari sile, a celei mai culminate puteri de a face bine si reu; e cea
 mai usióra stare déca vré sa-si ajunga scopulu pe diumetate, cea mai

dificera, déca'lu vrea intregu, se radina mai vertosu in fapt'a sa si
 cea mai mare parte in fortuna. —

Acésta delineatiune din parti atatu de diverse si inca sie opuse
 cuprinde nescie indegetari ce se vedeseu singure pe sine. O stare
 e cu atatu mai grea si mai periculósa cu catu sta ea din mai multe fa-
 ciade: deacea starea militara deve fôrte bine studiéta, pregatinduse
 principie pentru diverse pusetiuni in care pôte deveni cineva. Cu
 catu sunt aceste latiri mai opuse un'a alteia cu atata e mai cu anevoie
 a le afla centrulu celu securu. Unu transitu repede din sila in liber-
 tate, din valu in odihna, e pentru spiritu periculosu, ca lumina celu
 ce éssa din intunerecime. Unu bilançu deve tienutu cu agerime.
 — Se punemu, ca Soldatulu isi simtiesce catusile statului seu, dac
 aici isi pôte elu aduce aminte de libertatea sea cea mai inalta. Suptu
 apasátórele valuri ale resboiului nemica nu'lu impedece ca se cugete:
 ca ésta e o stare de cea mai culminata onóre.

Nici o bransia din statu n'a fostu supusa la mai mari prefaceri
 decatu acea a soldatului. Abia se ivi proprietatea pe pamentu si
 omniui erau siliti a o apera in contra forței si a rapirei; ora lueru
 naturalu ca acésta se o face prin o strinsa unire a puteriloru, ceea
 ce prin imparechete seu singuratece puteri nu se mai putea. Asia se
 unira societati intregi, edificara cetati si se aperá intre murii loru.
 La estu resboiu nu mai era arta nici lege, puterea si inselatori'a
 facea totulu. Veni art'a resboiului, se inventara armariile, se unira
 armatii, se facura valuri (siantiuri), atace regulate, irumperi, reterade
 dupa regule. Grecii invetiara si maistri'a acésta; inse Romanii furu
 aceia carii devinsera si pe magistrii loru. Dóue natiuni aceste, care voru
 remané in eternu glorióse, chiaru si candu istori'a n'ar fi pastratu
 nimica din viati'a loru cea gigantica, decatu singuru numai faptele
 eroiloru demne de imitatu de posteritate — Acum soldatulu constitut
 unu statu, o cariera deosebita; arm'a te facú ocupatiune, si resboiulu
 arta. Peri faci'a resboiului anticu prin inventiunea unui geniu si vié-
 tí'a, foculu, trasnetulu, glontiuulu se conspirara asupa vietii dusmaniloru
 si puterea naturara se illudá prin inventiuni. Frumósa arta acesta ca
 arta, si artistu va fi acela care o sci manui bine. Se vedemu inse ce
 dice Ebersberg despre amórea de patria a soldatului. —

Brasiovu, 26. Decembre. Din campulu resboiului citimu urma-
 tórele sciri mai próspete, nu scimu daca suntu intregi ori diumeta-
 tite: Asia ne impartasiesce „Sieb. Bote“ despre unu atacu ce s'ar fi
 intemplatu in 31. Dec. la Cetan (?) unde doue bataliône rusesce sub
 generalulu Belgarde s'ar fi atacatu de catra cavaleri'a turcésca dela
 Calafatu si turcii aru fi fostu siliti a se retrage cu ceva perdere si
 cativa prisonieri.

Alte mai positive sciri nu avemu, decatu cele din faime, cumca
 atatu la Craiova catu si la Braila seuu intemplatu loviri insemnate.
 Cumca in finea lui Decembre n. au sositu 20 carre cu de cei raniti
 in Bucuresci, se scrie de securu, nu se scie inse de unde.

— Dela Moldova avemu sciri din 20. Decembre v., cumca tiera-
 nii suntu fôrte nacasiti din caus'a ne'ncetatoru transporturi ale mi-
 litiei din corpulu lui Osten-Sacken, si ca se mai astépta si din altu
 corpu trupe. Despre provederea principiloru romanesci cu pensuni,
 din partea Imperatului Nicolae, sa suna de securu. Principele Mol-
 daviei primesce una miie galbeni pe luna si platirea tuturoru datorie-
 loru, ce trecu peste 60,000 galbini.

— Aici la noi avemu de vr'o cateva zile tempu de tómnă; in
 ziu'a Nascerei deminétiá plouă in forma, pe candu, cu 4—5 zile mai
 nainte, era simtitu altu estremu de celu mai aspru geru si ventu. —

